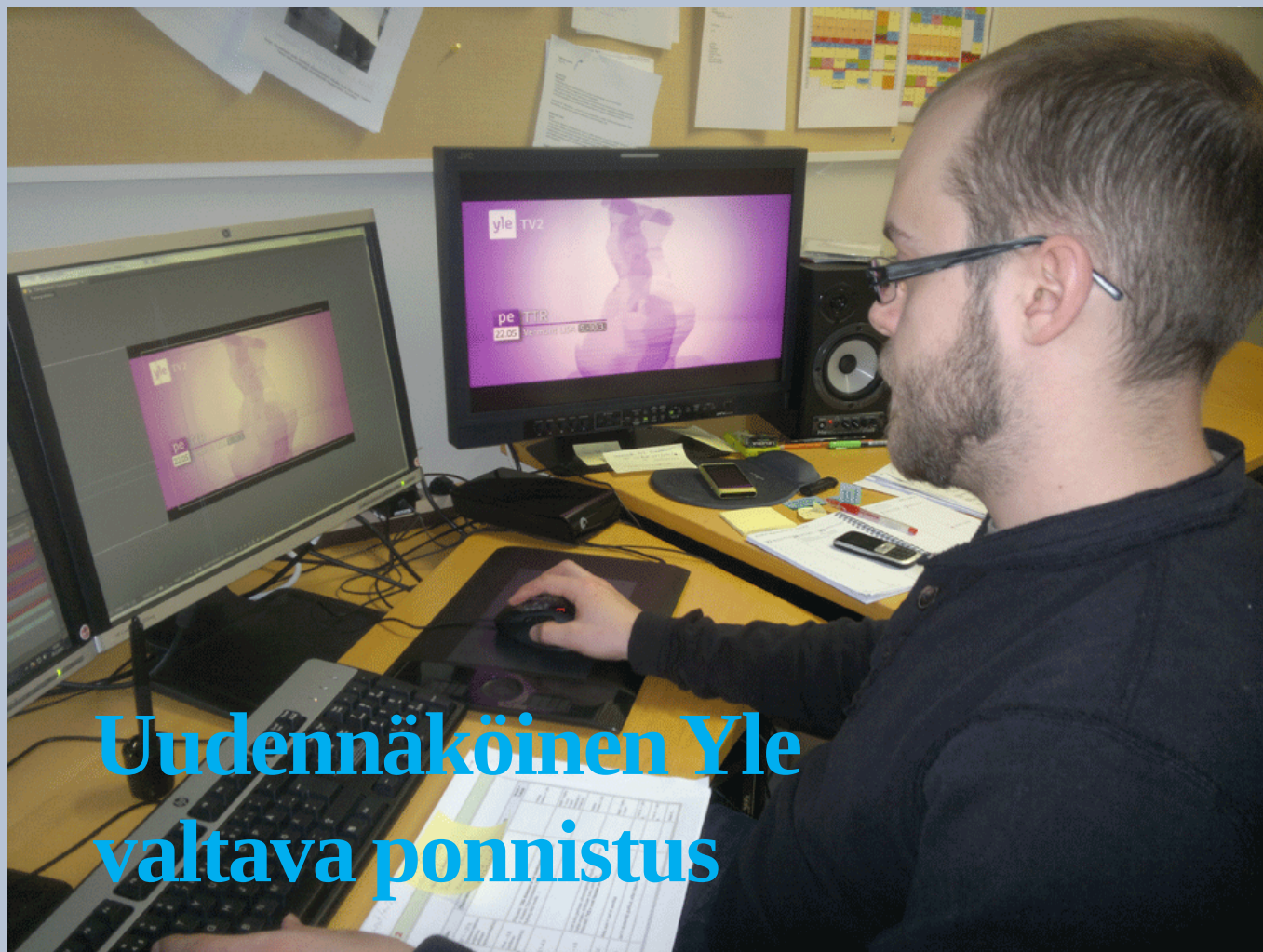

Uudennäköinen Yle valtava ponnistus

Graafikko Matti Kurkela liittää uutta grafiikkaa trailerimateriaaliin.

RTTL:n jäsentiedote 2/2012

Tässä numerossa:

- * Tapio Räihä pohtii Ylen tulevaisuutta
- * Jukka-Pekka Nyrhinen kertoo Yle ilmeen uudistuksesta
 - * Jari Niemelä puolustaa työttömyysturvaa
 - * Ani Malmi ajattelee varovaisen rohkeasti
- * Leena Mattila vaatii legoja ja tiskikaappeja kunniaan
- * Linus Lång kertoo miksi toimittajan kannattaa vierailla Brysselissä
- * Kirsi Mattila raportoi freelancereiden ja toimitusjohtajan kohtaamisesta
 - * Kari Romppainen kertoo työsuojeluvaltuutetun arjesta

Seppo Sarkkinen

Yle-laki

Vuosien odotuksen jälkeen Yle-laki on saatu lausuntokierrokselle ja näyttää siltä, että poliittinen yksimielisyys on asiassa saavutettu. Hienoa. Se ei tullut hetkeäkään liian aikaisin.

Tyyliptideitä Ylen rahoituksesta sopimisessa ei ole syytä jakaa. Tärkeintä on sopu joka takaa Ylen nykyisen laajuisen toiminnan ja sen rahoituksen. Se kuitenkin on sanottava, että uskomaton puristus tämä on ollut. Eduskunnan arvovallasta oli enää vain rippeet jäljellä.

Tänä vuonna, ja jo nyt keväällä tehdään Ylessä isoja päätöksiä. Nyt on rakennettava raamit ja strategiat uudelle Ylelle, joka vastaa omistajan toiveisiin säilyttää nykyinen palvelutaso sekä valtakunnallisesti että alueellisesti. Strategiatyötä on luonnollisesti valmisteltu jo pitkään mutta päätöksiä ei ole voitu tehdä ennen eduskunnan linjausta.

Kirjoitettuna tehtävä vaikuttaa helpolta, mutta käytännössä se ei sitä välttämättä ole. Sekä Ylen sisällä että ulkopuolella on paljon toiveita ja pelkoja siitä, mitä Ylen lain tehtävänanto käytännössä tarkoittaa. Mitä esimerkiksi tarkoittaa julkisen palvelun tehtävänantoon lisätty alueellinen palvelu?

Toivottavasti kokouspöytien ympärillä käydään myös keskustelua siitä, mille tasolle Yle aikoo nostaa kotimaisen televisiotuotannon, jonka osuus Ylen televisio-ohjelmista on muutamassa vuodessa vähentynyt 60 prosentista 48 prosenttiin?

Entä mille tasolla Yle aikoo nostaa ulkopuoliset ostot? Vuosia jatkunut säästäminen on kohdellut yhtiön ulkopuolisia tuotantoyhtiöitä ja freelancereita tylysti. Pahin vuosi tällä sektorilla on kuluva vuosi, sillä Yle ei käytännössä osta tänä vuonna juuri mitään. Moni ohjelmantekijä ja yhtiö on jo hätää kärsimässä. Toivoa sopii, että Ylen lain lausuntokierros ei enää aiheuta suuria yllätyksiä ja ostot käynnistyvät mahdollisimman nopeasti.

Suunta on kuitenkin kevättä kohti. Uskallan jo luottaa siihen, että sopu syntyy ja tämän säästövuoden jälkeen voimavarat voidaan vihdoinkin suunnata sisältöjen kehittämiseen. Kun rahoitusratkaisu ja Yle laki lopulta hyväksytään, on jatko yhtiön johdon ja meidän tekijöiden käsissä. Sitä vastuuta on kituvuosien jälkeen ilo kantaa.

TAPIO RÄIHÄ

puheenjohtaja

Radio- ja televisiotoimittajien liitto

Nettiarkki - RTT:n jäsentiedote 2/2012

Päätoimittaja: Tapio Räihä

Toimitussihteeri: Pirjo Munck

Toimituskunta: Leena Mattila (pj.), Linus Lång, Ani Malmi, Jukka-Pekka Nyrhinen, ja Kari Romppainen.

Seuraava nettiarkki ilmestyy huhtukuun alussa. Lähetä tekstisi pirjo.munck@yle.fi

Toimitusjohtaja freelancereiden tentissä

Yleisradion toimitusjohtaja **Lauri Kivinen** oli tapaamassa freelancereita, Yhdistyneiden mediatyöntekijöiden jäseniä ja alan opiskelijoita Freelance-ammattiosasto FAO:n järjestämässä tilaisuudessa 3.2.

Lauri Kivisen kyselytunniksi nimetyssä tilaisuudessa keskusteltiin muun muassa Yleisradion pienentyneestä free-budjetista, Yleisradion toiminnan eettisyydestä, uusintojen lisääntymisestä ja Yle-laadusta.

Kivisen mukaan Ylen haaste on nuorempien ikäryhmien tavoittaminen jatkossa, ja freelancereiden ja indie-yrittäjien kannattaisikin pyrkiä vastaamaan tähän haasteeseen.

Yleisö oli huolissaan muun muassa dokumenttielokuvien tilanteesta. Kivinen sai kuulla, etteivät tuotantoyhtiöt saa rahoitusta tuotannoilleen mistään muualtakaan, kun Yleisradion tuottajat eivät kirjoita edes aiesopimuksia.

Yleisö ihmetteli myös, miksi Yleisradio ostaa av-käännöspalveluita kansainväliseltä käännöstoimistolta, joka ei noudata mitään työehtosopimuksia ja pystyy siksi polkemaan hintoja. Kivinen ei ottanut yksittäiseen esimerkkiin kantaa, mutta myönsi, ettei Yleisradiolle riitä, että toimitaan laillisesti; toiminnan on oltava myös eettisesti kestävä. Toive onkin, että Yleisradio jatkossa punnitsisi, keneltä se tekee ulkopuolisia ostoja. Hintojen polkemista tapahtuu myös monissa tv-tuotantofirmoissa.

Tilaisuudelle oli suuri tarve, sillä juuri freelancerit ja indie-yhtiöt ovat saaneet erityisen karvaasti kokea Yleisradion säästökuurin seuraamukset. Heti tilaisuuden jälkeen esitettiinkin toive, että toimitusjohtajan kyselytunti järjestettäisiin tulevaisuudessa säännöllisesti.

KIRSI MATTILA

FAO:n puheenjohtaja

kirimattila@kolumbus.fi

Varovaisen rohkeasti

Otsikon ristiriita on nykyisin toimittajan arkipäivää. Kuuntelijat, katsojat ja lukijat vaativat rajumpaa materiaalia. Mies puri koiraa ei ole enää uutinen, ellei siitä ole verisiä kuvia näytettäväksi. Toisaalta asiakkaamme ovat yhä tietoisempia oikeuksistaan ja vaativat parempaa laatua.

Jotta pystyisimme paremmin vastaamaan näihin kaikkiin haasteisiin on Yleisradiossa laadittu uudet eettiset ohjeet. Linja on erittäin tiukka. Jos ennen arkisessa aherruksessa tarvitsi miettiä Journalistin ohjeiden pykälää suunnilleen kerran kuukaudessa, nyt oikeaa toimintatapaa pohditaan toimituksissa päivittäin. Toisaalta se on hyvä asia. Varsinkin Yleisradiossa tulee toimia kaikkia osapuolia kunnioittavasti ja faktat mieluusti kolme kertaa tarkistaen. Kuitenkin jossain kohdin joutuu myös miettimään, mitä järkeä tässä on?

Hetkittäin tuntuu, että Ylen uusi ohjelmatoiminnan säännöstö jopa rajoittaa toimittajan työtä, yhtä toimittajan perustehtävää, eli valtaapitävien valvomista.

Neljäs valtiovalta murenee

Kautta historian toimittajat ovat hankkineet tietoa haastattelemalla. Tiedot on kirjattu lehtiöön ja toimituksessa harakanvarpaista on kirjoitettu uutinen. Joskus siinä keskustelun lomassa on saattanut tipahtaa syliin skuuppikin.

Ennen toimittajaa ei kyseenalaistettu, tai jos kyseenalaistettiin talon ulkopuolelta, niin talon sisällä ainakin luotettiin vakaasti harakanvarpaisiin. Ihan muutaman kuukauden sisällä olen henkilökohtaisesti törmännyt pariinkin tilanteeseen, jossa haastateltava on jälkeensä halunnut vetää lausuntonsa pois, muuttaa sitä, tai vaatinut jopa uutisen vetämistä pois.

Tiukentuneiden ohjelmatoiminnan säännösten pelottamana vastaava toimittaja on reagoinut vetämällä uutisen pois, tai ainakin muokannut sen haastateltavan toiveiden mukaiseksi. Toimittajan ammattilypeys saa kolahduksen ja luottamus toimituksen sisällä murenee.

Joissakin toimituksissa on aloitettu käytäntö, että kaikki haastattelut pitää nauhoittaa. Tottahan se on, että jos kaikki sanottu on tallenteena, ei kenelläkään ole mahdollisuuksia jälkipeleihin. Mutta mihin on kadonnut luottamus ammattitoimittajaan, hänen puolueettomuuteensa ja kykynsä käsitellä asioita totuudenmukaisesti?

Vastuullista populismia

Internet on sitten vielä ihan oma lukunsa. Kaikissa sosiaalisen median koulutuksissa kehoitetaan olemaan rohkea. Netissä pitää olla nuorekkaampi ja räväkempi. Nettiteksti voi olla rennompaa kuin perinteinen uutisteksti. Kuitenkin myös netissä pitää muistaa noudattaa samoja ohjelmatoiminnan sääntöjä kuin radiossa ja televisiossakin.

Facebook on vielä asteen verran yhtiön nettisivuja vaikeampi formaatti. Siellä pitäisi olla vielä rohkempi, ottaa kantaa ja provosoida ihmisiä keskustelemaan. Mutta missä menee raja? Kuka kertoo kiireiselle toimittajalle, joka tekee päätöksiä kiireestä johtuen muutaman sekunnin harkinnalla, että mitä facebookissa saa ja mitä ei saa sanoa. Huomautuksia ja nuhteita on jo tullut. En ihmettele vaikka moni miettisi, että helpommalla pääsee, kun jättää tekemättä. Ei ainakaan saa kynsilleen.

Perinteinen, konservatiivinen, yleisradiolainen toimittaja on tässä nykyisessä ristitulella täysin ymmällään. Toisaalta kehoitetaan olemaan rohkeampi. Toisaalta vedetään mattoa jalkojen alta, kun tekee sen perinteisen toimittajan työnsä hyvin.

Olen ehdottomasti sitä mieltä, että toimittajien tulee kaikessa työssään noudattaa etiikkaa ja pyrkiä totuuteen. Viimeaikainen kehitys vain vaikuttaa jotenkin nurinkuriselta. Kun yhteiskunnassa tulee koko ajan enemmän esiin väärinkäytöksiä, niin samalla toimittajilta sidotaan kädet yhä tiukemmilla säännöksillä. Onko vallan vahtikoira jo hiljennetty?

ANI MALMI
ani.malmi@yle.fi

Näpit irti työttömyysturvasta

Hallituksen toimet talouden tasapainottamiseksi tulevat koskettamaan myös kaikkia meitä sähköiselle medialle työskenteleviä ohjelmatyöntekijöitä. Hallitus aikoo lähivuosina aloittaa koko paljonpuhutun kestävyysvajeen umpeen kuromisen etupainotteisesti.

Hallitus päättää 22.3 kehysriihessään myös rakenteellisista uudistuksista, joiden sanotaan vahvistavan työllisyys- ja kasvupotentiaalia.

Toimenpideluetteloon tulee sisältymään jossain vaiheessa toteutettava eläkeiän nosto ja pelättävissä on myös, että työttömyysturvaan tullaan puuttumaan kannustavuuden parantamisen nimissä.

Sähköisen median puolella on tapahtumassa koko ajan melkoista rakennemuutosta ja sisältöjen tuotantotapa on suuntautumassa yhä enemmän nettipainotteiseksi.

Määräaikaisten ohjelmatyöntekijöiden panosta tarvitaan jatkossakin. Samoin epävarmojen työsuhteiden varassa elävien työttömyysturvaa tarvitaan jatkossakin vähintään nykytasolla.

Media-alan yrityksissä ei näytä olevan kovinkaan suuria panostuksia työelämän kehittämiseen, jotta työurat pitenisivät, suuntaushan on ollut pikemminkin päinvastainen.

Työelämä kyllä tarvitsee kohennusta myös media-alalla. Panin ilolla merkille, että Journalistiliitto kampanjoi vuonna 2012 asianmukaisen työajan puolesta. Kampanjan tavoitteena on lisätä tietoisuutta työaikaan liittyvistä pelisäännöistä, kannustaa keskustelemaan aiheesta työpaikoilla sekä muistuttaa, että jokaisella on myös oma vastuunsa asiassa. Jaksamista tarvitaan säästöaikoina!

JARI NIEMELÄ

puheenjohtaja

Ylen ohjelmatyöntekijät

jari.niemela@yle.fi

Uudennäköinen Yle valtava ponnistus

Muutosta kuvaava, mutta tunnettuuden ja luotettavuuden säilyttävä uusi Yle-ilme avautui maaliskuun 5. päivä maanantaina. Valtava ponnistus, joka näkyy kaikessa Yleisradioon liittyvässä. Projektipäällikkö Tuire Nuolivirta hehkuttaa mukana olleiden panosta. YOT:n jäsenistön ammattiosaaminen eri muodoissa näkyy uudistuksen tekijöissä. Nyt on pohja, jonka varaan kehitystyötä voi ja pitääkin jatkaa, toteaa Nuolivirta tyytyväisenä.

Ilmeuudistus lähti liikkeelle vuonna 2009, kun Ylen omat visualistit, graafikot ja uutisgrafiikan kuvatoimittajat, kutsuttiin kilpailuun. Sen tarkoituksena oli löytää yhtiötunnukselle monimuotoisempaa käyttöä. Kilpailun ratkettua johtoryhmä päätti yhtiössä 2012 toteutettavasta laajasta ilmeuudistuksesta. Innostuneesti tehtävän vastaanottanut projektipäällikkö Tuire Nuolivirta sanoo uudistuksen sujuneen suunnitellusti, mutkia ja viivästyksiä tuli lähinnä julkisesta kilpailutuksesta esimerkiksi valomainoksissa ja opasteissa.

“Kiitän koko sydäimestä mukana olleita, talon osaaminen on ihan mahtavaa. Ammattitaitoisia, kunnianhimoisia, sitoutuneita ja supermukavia tekijöitä on talossa pilvin pimein”, riemuitsee Nuolivirta uudistuksen aattohetkellä. “Yhteistyötä on tehty yli organisaatorajojen ja kehitetty samalla hienoa työkalutuuia.”

Työryhmissä eri ammattien osaajia

Televisiokanavat perustivat omia ilmeryhmiään kehittämään ja suunnittelemaan omaa persoonallista ilmettä ottaen kuitenkin huomioon sen istuvuuden yhtiön ilmeeseen. Esimerkiksi Kakkosen työryhmässä omaa osaamistaan ja tietämystään revittelivät tuottajan vetäessä niin toimittaja, kuvaaja, graafikot kuin leikkaajatkin. Loppukesästä edennyt idean siivilöityminen ja kiteytyminen muuttui lihaksi maaliskuun alusta. Visuaalinen ilme jalostui vaihteittain ja sai äänimaailman, joka tukee uutta Kakkosen profiilia.

Ilme näkyy muuallakin kuin ruudussa ja nettisivuilla.

“Odotukset olivat korkealla, olihan hankkeen tarkoituksena auttaa asiakkaita tunnistamaan ja löytämään Ylen ohjelmistot ja palvelut entistä paremmin riippumatta jakelutavasta tai -alustasta. Ajatus Yle-laatuleimasta syntyi ja kantoi läpi projektin”, tiivistää Tuire Nuolivirta.

“Brändi- ja ilmetalkoissa on ollut mukana kymmeniä ja taas kymmeniä yläläisiä. Brändi kuvaa, miten yhtiö käyttäytyy, ilme miten se näyttää. Olen ylpeä siitä, että olen saanut olla mukana kokemassa sen, mitä mahtavalla yhteistyöllä talon omien osaajien kanssa saadaan aikaan.”

Ilmeen testaukseen on myös kiinnitetty suurta huomiota. Yhteistyö lähetystoiminnan ja netin kanssa on toiminut, on varmistettu kaikin mahdollisin keinoin, että uudistus saadaan tuotantokoneiston läpi suunnitellusti. Ylen tunnistettavuutta ja löydettävyyttä vahvistetaan myös nettiuudistuksella, Areenassa, mobiilissa jne.

Paitsi ilme-elementeissä, jäsenistömme osaaminen näkyy myös ohjelmien uusissa sisällöissä kanavien profiloituessa yhä tarkemmin. Eniten ohjelmiston muuntuminen on näkynyt Kakkosella. Myös tuttujen ohjelmien siirtyminen toiselle kanavalle on osa uudistumista.

JUKKA-PEKKA NYRHINEN

jukka.nyrhinen@yle.fi

Leikkaaja Jouni Varonen viimeistelee trailerit ilmeen mukaisesti ja lähettää ne Metro-järjestelmään.

Paneelikeskustelu av-kääntäjien tulevaisuuden näkymistä

maanantaina 2. huhtikuuta 2012 kello 14-18 RTI-talon auditoriossa, Uutiskatu 2, Pasila, Helsinki

Keskustelemassa muun muassa:

- * toimituksen esimies **Maria Stenbäck**, MTV3 ulkomaisen materiaalin hankinta
 - * päällikkö **Christoffer Forssell**, YLE kääntäminen ja versiointi
 - * edunvalvontajohtaja **Petri Savolainen**, Suomen Journalistiliitto
- Tarkempi ohjelma valmistuu lähi aikoina.

Tilaisuuden jälkeen tarjotaan salaatti, patonkia ja viiniä.

RTTL:n jäsenten matkakulut pääkaupunkiseudun ulkopuolelta korvataan julkisten kulkuneuvojen mukaan. Oman auton käytöstä korvataan 23 senttiä/kilometri.

Ilmoittaudu viimeistään ke 28.3. RTTL:n toimistoon: pirjo.munck@yle.fi.

Lisätietoja Päivi Mustajarvi, paivi.mustajarvi@welho.com.

YLE Kuvapalvelu/Ismo Hannula

YLE Uutiset Suora linja on vuorovaikutteinen uutisohjelma, jota esitetään joka arkipäivä suorana sekä YLE Areena Aitiassa että TV2:lla klo 19.20. Ohjelmaa toimittavat Niku Hooli ja Riika Raitio.

Tauon jälkeistä tuumailua

Teloin nilkkani viime syksyllä ja olin pakotettu pitkälle sairauslomalle. Jalkaa parannellessa työasiat unohtuivat ja kerrankin oli “aikaa itselle”. Kun kolmen kuukauden jälkeen vuodenvaihteessa palasin töihin, olikin sopiva hetki päivittää tilanne. Missä mennään työsuojeluasioissa Ylessä ja erityisesti Tampere- muu Suomi alueella?

Heti ensimmäisenä silmille ryöpsähtivät ns. kovan työsuojelun asiat. Sisäilman ongelmat olivat Tohlopissa tuttuja jo ennestään, mutta näin kylmää ei muina talvina ole ollut. Onhan talossa kylmiä tiloja, mutta nyt yhdessä Siemensin kanssa toteutettu sisäilman kaukokäytön pilottiprojekti toi kylmyyttä tiloihin, joissa ennen ei tarvinnut palella. Sokerina pohjalla +12 asteen lämpötila miesten WC:ssä. No, tietoa on onneksi levinnyt toimitilapalvelulle ja kiinteistön huoltoyhtiölle ja säädöillä on saatukin parannusta aikaan. Mutta työtä on vielä jäljellä. Tohloppi Reinvented -projektin yhteydessä leikkaajien työolotkin saataneen kuntoon ja lämpöä huoneisiin. Toisaalta Rantatiellä, Uusi Päivä –tuotannossa, on puvuston ja naamiointin tiloissa aivan liian lämmintä. Vuoroin vieraissa.

Tohlopin RI-projektissa oli ilahduttavaa huomata, että työntekijöiden ehdotuksia oli kuultu ja käytännön työtä helpottavia ratkaisuja saatu aikaan. Siitä pisteet.

Uusi ilmiö on maakuntaradioiden mittavat kosteusvauriot. Lähes kaikki toimitukset toimivat vuokratuissa tiloissa, korjausvastuu on kiinteistön omistajalla, ei Ylellä. Ilmanlaadun kanssa on kyllä painiskeltu, mutta tilojen evakuointia ei ole minun toimikaudellani tarvinnut suorittaa. Kemissä tämä on vääjäämättä edessä.

Henkisen työsuojelun kysymykset ovat esillä Jyväskylässä, jossa viikoittainen kansalaisjournalistinen *Suomi Express* -ohjelma lopetettiin ja Kakkosen uutispaketin yhteydessä aloitti *Suora Linja*, kymmenminuuttinen tv-ohjelma, jossa sosiaalisella medially vuorovaikutusvälineenä on iso merkitys. Työntekijät ovat siirtyneet Alueen organisaatioon ja tekevät nyt päivittäistuotantoa. Uuden tuotantomuodon ja -tavan käyttöönotossa on henkilöstöllä oikeus koulutukseen ja perehdytykseen. Monimediatuotanto ei synny sormia napsauttamalla. Monet ongelmat ratkeavat “matkan varrella”, koska ennakkokäytäntöjä ei ole olemassa. Olennaista on työnantajan ja työntekijöiden aito vuorovaikutus ja pyrkimys hyviin ratkaisuihin. Palaan *Suoran Linjan* asioihin kevään mittaan.

Eipä se sota yhtä miestä ole kaivannut. Sijaiseni Jukka Kuusinen hoiti asiat hyvin, siitä hänelle iso kiitos. Työtä tällä saralla riittää jatkossakin.

Lopuksi vielä henkilökohtainen kannanotto työystävien puolesta. Oli tyhmä temppu siirtää Kakkosen kuuluttajat pois kuvaruudusta. Ylen tämän alan paras osaaminen siirrettiin tylsti sivuun näkyvästä roolista. “Nuorisokanava vaatii voice overia” ja muut diipadaapa-selitykset ovat pelkkää sanahelinää korvissani. Nämä daamit ei kanavan brändiä vanhenna. Mutta saatiin pahan “tehostettua” markkinointiosaston toimintaa.

KARI ROMPPANEN

Työsuojeluvaltuutettu, Yle, Tampere- muu Suomi

Besök Europaparlamentet

Vad göra åt den europeiska finanskrisen? Hur går frihandel och mänskliga rättigheter ihop? Vad ska det kosta att använda mobiltelefon i andra EU-länder? Har Europaparlamentet någon makt – eller är det kommissionen och toppmötena som styr och ställer? Hur arbetar mepparna? Varför har parlamentet säte både i Strasbourg och Bryssel och vad tycker mepparna själva om den månatliga flyttrumban?

Svar på dessa och många andra frågor kan man få genom att besöka Europaparlamentet. Parlamentets informationskontor i Finland ordnar journalistresor till de månatliga sessionerna i Strasbourg. Skäliga resekostnader ersätts och ett dagtraktamente utbetalas. Under våren kan man ansöka om att besöka höstens sessioner.

Efter att ha deltagit i journalistbesöket under sessionen i Strasbourg i februari kan jag varmt rekommendera det, vare sig man är intresserad av att göra inslag från parlamentet eller få en klarare bild av hur EU – och dess enda folkvalda organ Europaparlamentet - arbetar. Förutom journalistbesök ordnas det också regelbundet seminarier i Bryssel och presstillställningar i Helsingfors om aktuella teman inom EU.

Mera information fås av Europaparlaments informationskontor i Finland: www.europarl.fi
Se också Tapio Räihäs artikel om utmaningarna med att bevaka EU:s beslutsfattande - i föregående nummer av Nettiarkki!

LINUS LÅNG
linus.lang@yle.fi

SFA är på Facebook

Du har väl märkt att SFA, alltså Svenska Fackavdelningen för Rundradions programarbetare finns på Facebook?
Du hittar gruppen här www.facebook.com/groups/54477608388/

En annan intressant grupp, som är helt öppen, heter Finlandssvenska journalister. Gruppen har över 500 medlemmar och diskussionen om vitt skilda ämnen har gått het på sistone:
www.facebook.com/groups/113211958721818/

Legot ja tiskikaapit kunniaan!

Miksi ohjelmistot ja päivitykset eivät ole kuin Lego-palikat tai keittiökaapistot?

Legot ja kaapistot tehdään määrämitoituksella ja molemmat tehdään oman joukkonsa eli liitännäistensä kanssa yhteensopiviksi. Yks hailee onko Legot 80-luvulta tai tänään ostettuja, kaikki pienet Legot istuu kiinni toisiin pieniin vuosimallista riippumatta. Toimii. Nastaa!

Kuinka oikein on mahdollista, että lähes ikivanhat pikkulastenlelut ovat näiltä osin merkittävästi edistyneellisempää ja käyttäjäystävällisempää teknologiaa kuin aikuisten jokapäiväiset, mutta kalliit toimistotyökalut?

Pitäisikö pyytää Työtehoseuran Naisten Eläkeläiskerho mukaan suunnittelemaan haitekkia arkikäyttöön? Siellähän yks topakka täti keksi aina toimivan ja arjen työtä merkittävästi helpottavan teknisen innovaation jo 30-luvulla. Tiskikaappi toimii aina ..paitsi ikeassa, kun ne ei tajunneet ritiläpohjakaapin periaatetta eli ideaa.

Tärkeitä asiat, kuten kompuuttereiden, kömpelöiden ohjelmistojen ja ohjelmistopäivitysten aiheuttamat päridepolttotilanteet ynnä muut yhteensopimattomuusongelmat hautautuu aina jonninjoutavien seurapiirihumbuukien hörhelöihin. Laumoittain suomalaisia ja muunmaalaisia altistuu päivittäin ylimääräisille kortisoli- ym. stressihormoniryöpyille, kun koneet ja ohjelmistot raastaa närviä. (Ja se lisää sydäri ja 2-tyypin diabetesriskiä.)

Näköalattomassa tilanteessa ei kannata kohottaa toiveikkaasti katsettaan kohti taivaanrantaa ja nousevaa aurinkoa ...pettyy vaan, kun ei sieltä mitään muutosta ole tulossa. Eivätkä tavallisten ihmisten tavalliset ongelmat mediaa kiinnosta. Eivät kiinnosta, vaikka tavallisia ihmisiä on varsin suuri enemmistö ihmisistä ..olisko jotain 90 prosenttia väestöstä. Näin myös täällä kaukana pohjolassa, missä myös me tehdään sitä mediaa, sähköistä sellaista.

Ruotsin rinsessasta kyllä jaksetaan jauhaa, vaikka ei se ole tehnyt vielä yhtään mitään, ei ainakaan mitään mainittavaa. Se se vasta tavis onkin, tavis vauva syö ja lykkää sinappia, just niiku kaikki muutkin yksilönkehityksen varhaisvaiheessa.

Mitä siinä on jutun aihetta?

LEENAMATTILA
leena.mattila@yle.fi